

अनिरीक्षमाणस्तिर्यङ्मुखो बभूवेति ॥ २१ ॥ ज्वरस्तु योऽद्भुतमभ्यधावदिति ॥ २२ ॥ श्रीनारायणः शीतज्वरमसृजत् माहेश्वरः समाक्रन्दन्युयुधे ॥ २३ ॥
 ॥ २४ ॥ आत्मानं परमशक्तिमन्तं मन्यमानः श्रीकृष्णं तापयितुं प्रवृत्तः स्वयमेव तप्तः सन् तं परमेश्वरं ज्ञात्वा स्तुवन्नमस्करोति नमामीति त्वात्मानं तशक्तिं नमामि कुतः परेषां ब्रह्मादीनामीशम् तत्र हेतुः सर्वात्मानं सर्वस्यात्मानं चेतयितारम् तत्कुतः केवलं शुद्धम् ज्ञप्तिमात्रं चैतन्यघनम् तदेवं सर्वचेतयितृत्वेन परमेश्वरत्वमुक्तम् किंच विश्वसृष्ट्यादि हेतुत्वादपीत्याह विश्वोत्पत्तीति नन्वेवं भूतं ब्रह्म प्रसिद्धं नाहमिति तत्राह यत्तद्ब्रह्मेति यद्ब्रह्मतदेवत्वमित्यर्थः किंतद्ब्रह्मेत्यत आह ब्रह्मलिङ्गं ब्रह्मणा वेदेन लिङ्ग्यते द्योत्यत इति तत्कुतः प्रशांतम् सर्वविक्रियारहितत्वात् न साक्षाद्वाच्यमिति भावः ॥ २५ ॥

ततस्तिर्यङ्मुखो नग्नान्निरीक्षन् गदाग्रजः ॥ बाणश्च तावद्विरथश्छिन्नधन्वाऽविशत्पुरम् ॥ २१ ॥ विद्रावि ते भूतगणे ज्वरस्तु त्रिशिरास्त्रिपात् ॥ अभ्यपद्य तदा शार्हदहन्निव दिशो दश ॥ २२ ॥ अथ नारायणो देवस्तं दृष्ट्वा व्यसृज ज्वरम् ॥ माहेश्वरो वैष्णवश्च युयुधाते ज्वराबुधौ ॥ २३ ॥ माहेश्वरः समाक्रन्दन् वैष्णवेन बलादितः अलब्ध्वा भयमन्यत्र भीतो माहेश्वरो ज्वरः ॥ शरणार्थी हृषीकेशं तुष्टाव प्रयतांजलिः ॥ २४ ॥ ज्वर उवाच नमामित्वाऽनंतशक्तिं परेशं सर्वात्मानं केवलं ज्ञप्तिमात्रम् ॥ विश्वोत्पत्तिस्थानसंरोधहेतुं यत्तद्ब्रह्म ब्रह्मलिङ्गं प्रशांतम् ॥ २५ ॥ कालो दैवं कर्म जीवः स्वभावो द्रव्यं क्षेत्रं प्राण आत्मा विकारः ॥ तत्संघातो बीजरोह प्रवाहस्त्वन्मायैषा तन्निषेधं प्रपद्ये ॥ २६ ॥

किंच यावत्सविशेषं वस्तु तत्र वयं प्रभवामः त्वयितु सर्वविशेषातीतेन कस्यापि प्रभुत्वं किंतु त्वमेव सर्वप्रभुरिति ज्ञप्तिमात्रत्वं विवृण्वन्स्तौति काल इति कालः क्षोभकः कर्मनिमित्तं तदेव फलाभिमुखमभिव्यक्तं दैवम् स्वभावः तत्संस्कारः जीवस्तद्वा न द्रव्यं भूतसूक्ष्माणि क्षेत्रं शरीरम् प्राणः सूत्रम् आत्मा अहंकारः विकार एकादशेन्द्रियाणि महाभूतानि चेति षोडशकः तत्संघातो लिङ्गदेह एतस्य च बीजरोहवत्प्रवाहः रोहोऽकुरः देहाद्बीजरूपं कर्मततोऽकुररूपो देहः ततः पुनरेवमिति प्रवाहः एषा त्वन्माया तस्या निषेधः अपोहो यस्मिन् तत्त्वा निषेधावधि भूतं प्रपद्ये भज इति ॥ २६ ॥